

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Sect. 2. Quid sentiendum de illis qui aliquos Sanctos asserunt in utero sanctificatos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

per identitatem pars carnis Christi, aded ut eam portionem carnis quam Divinum Verbum ex Virgine Matre assumpsit, & cum qua ex ejus utero prodiit, nunquam dimiserit, non debuit certè illa caro aded aliquando saltem secundum aliquam sui partem elevanda, fuisse unquam caro peccati, ut fuisset, si B. Virgo originale contraxisset.

IX. Neque tantum non approbo istiusmodi opinionem, sed etiam improbo, nec tutam esse censeo: & quidem P. Lobbetius citatus quaest. 2. Moral. de Sancto Iosepho scribit Urbanum VIII. prohibuisse eam è pulpito jactari, in scholis doceri, & libris impressis vulgari, & si quid emanasset ejusmodi supprimi: cui, si extat, nihil Ecclesiae filiis addendum: sed volvi & revolvi Bullarium Magnum Cherubini in hoc Pontifice, & nullam apud eum talem istius Pontificis Constitutionem reperire potui: cum verò hæc ad intentum meum faceret, Lobbetium mihi notissimum accessi: ex eo sciscitatus sum de isto Urbani à se in isto opere adducto decreto, qui nihil mihi respondere potuit nisi se certò legisse istud decretum, sed non posse recordari apud quem Authorem. Credo tamen ei ut candidissimo ex opinione meà viro.

X. Sed sive extet, sive non extet, istud Urbani VIII. Decretum, tutam non est ista sententia post determinationem Sacri Concilii Tridentini, Sess. 5. in Decret. de pecc. orig. in fin. in hæc verba statuentis: *Declarat tamen sancta Synodus non esse sua intentionis comprehendere in hoc Decreto, ubi de peccato originali agitur, Beatam & Immaculatam Virginem Mariam Dei Genitricem.* Cum enim omnes ex Adamo descendentes per carnalem propagationem in Adam peccasse sine ullà exceptione pronunciet Scriptura, & Adæ peccato inquinari in Conceptione dicat Concilium, ita ut non nisi Virginem solam hoc suo decreto absolvat, satis ostendit temerarium fore ullum alium velle hoc Decreto generali eximere.

XI. Quare hanc Sectionem finio per lepidum quorundam Rabbiorum Commentum, quod aliàs me legisse memini. Hi finxerunt Og Re-

gem Bafan, gigantem illum quem Moyfes interfecit, natum ante diluvium, usque ad Moysem vitam produxisse, idest ad annos mille & multos supra: Aquas porrò evasisse diluvii, quod tantæ fuerit proceritatis, ut altissimis quibusque altior Montibus esset, unde non mirum quod omnibus aquis diluvii supereminuerit: quàm ridiculum istud Commentum: Cum ergo nullus sit qui illud non existimabiliter, cavebo, & omninò cavendum, ne qui Sanctissimum Christi Patrem Divum Iosephum in sanctitate gigantem credimus, ejus idem magnitudinem ita protendamus, ut cum aquis peccati originalis, quibus omne humanum genus immersum est, supereminuisse credamus, aliisque ut credant suadeamus, sicque ridiculi fiamus, & vel falsa, vel minus certa de eo affirmando, ut cum magnum faciamus, vera & certa, quæ sufficiunt ad hoc, & porrò dicturi sumus, dubia reddamus. Itaque quaestio proposita procedit solum de sanctificatione in utero primo modo sumptâ, idest de illâ quæ peccatum originale in subiecto supponit, quod adveniendo expulerit.

SECTIO II.

Quid sentiendum de illis qui aliquos Sanctos asserunt in utero sanctificatos.

CERTUM est primò, & de fide omnium homines ab Adamo per viam feminalem descendentes, prævaricationis illius participes (utpote in cotanquam in capite contentos) in peccato naturaliter concipi, & naturâ esse filios iræ. XII

Certum est secundò, ac etiam de fide, sequiturque ex præcedenti, omnes in eodem peccato naturaliter extra uterum nasci: quæ duo Hæretici Pelagiani prætractè negabant, asserentes peccatum Adæ nullum posteriorum ejus reum constituisse, sicque omnes homines, & intra uterum concipi, & extra uterum naturaliter nasci immaculatos. XIII

Propter

XIV. Propter hoc quidam Claudius Dauf-
 quius Canonicus Tornacensis, in libro
 cui titulus *Binoctium*, quem edidit ex-
 pressè contra D. Iosephi in utero san-
 ctificationem, non dubitavit omnes
 illos dicere Pelagianorum Congreges,
 & alterius partis hæresis illorum Con-
 fortes, qui D. Iosephum ex uteri ma-
 terni latebris sanctitate donatum pro-
 didisse asserunt: verùm cum illud impe-
 tiginis nullus hæcenus afflicuerit eis,
 qui tot sanctos in utero sanctificatos af-
 feruerunt, nimis temerarius fuit Dauf-
 quius hoc afflicuisse illis qui id dicunt
 de D. Iosepho ut constabit ex dicen-
 dis. Et certè, ut prætermittam quo
 animo hæc Daufquius scripserit, hi
 quoad hoc discrepant toto cælo à
 Pelagianis: nam Pelagiani docebant,
 primò omnes homines nasci imma-
 culatos: hi verò tantùm perpaucos,
 eosque insignioris notæ sanctos, ac sin-
 gulariter prædestinatos: Secundò, Pe-
 lagiani docebant nasci immaculatos
 naturaliter: hi verò tantùm Dei spe-
 ciali gratiâ & beneficio: Tertio, do-
 cebant Pelagiani idèd omnes nasci na-
 turaliter immaculatos, quod illorum
 conceptio esset naturaliter sine macu-
 lâ, negabant enim illi absolutè pecca-
 tum originale: hi verò docent omnes
 esse naturâ filios iræ, & in peccato con-
 ceptos, & idèd naturaliter nascituros
 in peccato in quo concepti fuerant, nisi
 fuissent à Deo ex speciali privilegio ab
 illo in utero purgati propter insignem
 suam supra cæteros electionem & præ-
 destinationem. Quartò, Pelagiani re-
 ducebant suum dogma ad fidem divi-
 nam, hi suam doctrinam tantùm ad fi-
 dem piam & liberam.

XV. Ut tamen quod verum est fatear,
 cenſeo non sine aliquo temeritatis pe-
 riculo speciale illud privilegium in ple-
 risque sanctis etiam insignioris sancti-
 tatis præsumi, nisi id ita probetur, ut
 nihil rationabiliter opponi possit: quia
 sub prætextu illâ gratiâ sanctificationis
 in utero, inducerentur sine fundamen-
 to tot propositiones particulatæ con-
 tradictoriæ universales, quæ est ex Ver-
 bo Divino, ut enervarent propositio-
 nem universalem, quod nullâ ratione
 debet tolerari. Ut igitur aliqua parti-
 cularis propositio talis inducatur, de-

bet iis fulciri rationibus, ut exemptio-
 nem à regulâ generali rationabilem e-
 vincant. Confirmatur exemplo Divi
 Augustini tomo 2. epist. 57. quæ est ad
 Dardanum, ubi Sanctus Doctör revo-
 cat in dubium an Jeremias Propheta,
 & D. Joannes Baptista fuerint in utero
 sanctificati, cum tamen de primo ex-
 pressè dicat Scriptura: *Priusquam te
 formarem in utero novi te, & antequam
 exires de vulvâ sanctificavi te.* De secun-
 do verò, *Spiritu sancto replebitur adhuc
 ex utero Matris sue.* Si enim Sanctus
 ille Doctör timuit etiam cum illis
 Scripturis in istorum ab illâ universali
 lege exceptionem consentire, an non
 temerarium dixeris ex quibuslibet sig-
 nis in speciem tantùm apparentibus
 hunc vel illum ab eâ subducere?

SECTIO III.

*An qui à nonnullis dicuntur
 in utero sanctificati, sint
 tales?*

Cum nullus ferè sit hodie Docto-
 rum, qui D. Iosephum in utero
 sanctificatum volunt qui non duxe-
 rint argumentum à sanctificatione plu-
 rium aliorum, quos gravissimi Autho-
 res voluerunt fuisse in utero sanctifica-
 tos hoc modo: Hi, isti, & illi fuerunt
 in utero sanctificati, ergò à fortiori Di-
 vus Iosephus, ex eo quod secundùm
 omnem rationem ipse, ut Christi Do-
 mini Pater eo modo quo infra Part. 2.
 Tractat. 2. videbimus, majorem ha-
 bens affinitatem & proximitatem ad
 Christum omnis sanctitatis fontem,
 potiora mereatur sanctitatis insignia:
 idèd, ut nihil omittamus, videndum
 an solidum sit illud fundamentum: id-
 est an qui à nonnullis dicuntur in ute-
 ro sanctificati sint tales, ut argumen-
 tum ab eis ductum pro sanctificatione
 D. Iosephi subsistere possit.

Dixi Sectione præcedenti non sine
 aliquo temeritatis periculo speciale il-
 lud privilegium Sanctificationis in ute-
 ro prætendi, nisi ita probetur, ut nihil
 rationabiliter opponi possit: ut verò
 ita probetur, non est necesse quod par-
 ticularis propositio per quam dicitur

Synopsis

Magrabit
 D.
 Iosephi
 RV
 III